

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum altero innito ante carnalem copulam possot religionem intrare? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Virum alter coniugum possit altero inuitu ante carnalem copulam religionem intrare?

353

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod etiam ante carnalem copulam possit unus coniugum altero inuitu religionem intrare. Indivisibilitas enim matrimonij pertinet ad matrimonij sacramentum, in quantum scilicet significat perpetuam coniunctionem Christi ad Ecclesiam. Sed ante carnalem copulam post consensu per verba de praesenti expressum, est verum matrimonij sacramentum. Ergo non potest fieri diuisio per hoc quod alter ad religionem intrat.

ca. ex pu-
blico, &
c. ex par-
te ext. de
conuers.
coniug.

¶ 2 Præterea, In ipso consensu per verba de praesenti expresso unus coniugum in alterum potestrem sui corporis transfert. Ergo statim debet existere debitum, & alter tenetur reddere. Et ita non potest unus inuitu altero ad religionem transire.

¶ 3 Præterea, Matt. 19. dicitur, Quod Deus coniunxit, homo non separabit. Sed coniunctio quæ est ante carnalem copulam, diuinitus facta est. Ergo non potest separari humana voluntate.

SED contra est, quod secundum Hier. * Dominus in praefatione suæ cauit Joannem de nuptijs. RESPONDEO dicendum, quod ante carnalem copulam est inter coniuges tantum spirituale vinculum, sed postea etiam est inter eos vinculum carnale. Et id est sicut post carnalem copulam matrimonium soluitur per mortem carnalem: ita per ingressum religionis, vinculum quod est ante carnalem copulam, soluitur: quia religio est quedam mors spiritualis, qua aliquis seculo moriens, viuit Deo.

Ad primum ergo dicendum, quod matrimonium ante carnalem copulam significat illam coniunctionem, quæ est Christi ad animam per gratiam: quemadmodum soluitur per dispositionem spiritualem coniunctionem, id est, per peccatum mortale. Sed post carnalem copulam significat coniunctionem Christi ad

Mm a Es-

Ecclesiam, quantum ad assumptionem humanae natus in unitatem personæ, quæ omnino est indubitate.

Ad secundum dicendum, quod ante carnalem copulam non est omnino translatum corpus unius sub potestate alterius, sed sub conditione, si interea alter conjugum ad frugem melioris vitæ non conuolueret per carnalem copulam completur dicta translatio, quia tunc intrat uterque in corporalem possessionem sibi traditæ potestatis. Vnde etiam ante carnalem copulam, non statim tenetur reddere debitum post matrimonium contractum per verba de presenti; sed datur ei tempus duorum menses propter tria Primo, ut interim possit deliberare de transendo ad religionem. Secundo, ut parentur quæ sunt necessaria ad solennitatem nuptiarum. Tertio, ne vilem habet maritus damam, quam non suspirauit dilata.

Ad tertium dicendum, quod coniunctio matrimonialis ante carnalem copulam est quidem perfida, quantum ad esse primum; sed non consummata quantum ad secundum, secundum quod est operatio: & limitatur possessioni corporali: & ideo nec omnino est indubitate.

ARTIC. III.

Vtrum mulier possit nubere alteri viro, ante carnalem copulam viro suo religionem ingresso?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod mulier non possit nubere alteri viro, ante carnalem copulam viro suo religionem ingresso. Quia illud quod cum matrimonio stare potest, non soluit matrimoniale vinculum. Sed adhuc manet vinculum matrimoniale inter eos qui pari voto religionem intenuerunt. Ergo ex hoc, quod unus intrat religionem, alter non absolvitur à vinculo matrimoniali. Sed quando manet vinculum matrimoniale ad unum, non potest nubere alteri. Ergo, &c.

¶ 2. Præterea, vir post ingressum religionis potest ante professionem redire ad seculum. Si ergo mulier

q. 42. ar.
4. corp.

254